

Gerard Giménez: “Sense el bon acompanyament no hagués descobert la meva passió”

Ds, 16/01/2021 per Catalunya Religió

([Escola Pia](#)) El **Gerard Giménez** és fill de Caldes de Montbui, on va estudiar a l'Escola Pia des de P3 fins a 2n de Batxillerat. Alumne amb notes excel·lents (va treure de les millors notes a la Selectivitat!) va començar Biotecnologia i, després de repensar-s'ho va graduar-se en ADE. Ara estudia un màster d'Estadística i s'ha pres la pandèmia com una oportunitat d'aprenentatge i creixement: ha après a programar i és l'autor d'un blog d'anàlisi de dades sobre la COVID-19 i altres temes. Ha provat moltes coses i això li ha fet perdre la por a equivocar-se i a defensar fermament l'autoformació.

Quin record tens del teu pas per l'Escola Pia? Què et va deixar petjada?

Tinc molts bons records de la meva etapa a l'Escola Pia de Caldes. Hi vaig fer tota la meva etapa formativa i la veritat és que considero que vaig tenir molta, molta sort. Recordo, més que les assignatures, els valors que treballàvem a les tutories o les reflexions que fèiem al matí. Crec que començar el dia amb aquest tipus de reflexions és una dinàmica molt bona i recordo molt aquests moments.

Diria que em vaig endur una manera de mirar el món. El contingut de les assignatures és molt important però també les reflexions al voltant de les coses que passen al món, i crec que això l'Escola Pia ho fa molt bé.

Quin paper creus que va tenir l'escola en la descoberta de la teva vocació i de les teves habilitats? Creus que et van ajudar a pensar qui i com volies ser de gran? No només em refereixo a la professió, ...

I tant. Per mi va ser important saber que l'escola era un espai d'aprenentatge constant. Evidentment que durant l'adolescència a vegades és difícil reconèixer qui ets o qui vols ser, però això forma part d'una etapa biològica de la persona, i quan ets adult veus les coses més clarament. Crec que l'ambient era molt propens a

L'aprenentatge i que la qualitat docent era molt bona. Em considero molt afortunat i, de fet, encara recordo algunes classes de l'ESO i el Batxillerat... Penso que va ser gràcies a tenir docents molt implicats que em vaig decantar cap a l'àmbit científic. A l'escola no estudies totes les branques científiques, i a la que em dedicaré ara, l'estadística, la vaig tocar poc, però sense el bon acompanyament potser hagués anat cap a un altre camí i no hagués descobert aquesta passió.

Has fet un munt de coses, Gerard: la Universitat, diferents àmbits laborals, autoformació... Des de que vas sortir del Batxillerat (-ara farà deu anys!-), el món ha canviat molt. Si no m'equivoco, en aquella època tot just començàvem a fer servir smartphones. L'escola s'ha anat adaptant a aquests canvis. Què creus que és el que s'ha d'ensenyar a l'escola del 2021?

Buf, 10 anys! Penso que l'educació, avui, s'ha de focalitzar, sobretot, en la resolució de problemes. M'explico. La teoria és important, clar, però penso que el més important és la pràctica.. Segurament molta gent creu que jo domino la teoria, per exemple. Però no és fins que resolc un problema que ho veig clar, que entenc la teoria que l'explica.

A més, avui que tothom té un mòbil a prop i, per tant, accés a una font d'informació inescotable i molt fiable penso que podem encaminar-nos cap a l'aplicació dels coneixements. És clar que els mòbils són un repte per a l'educació, però ens permeten focalitzar-nos en aprenentatges reals i deixar de memoritzar llistes d'informació. El meu pare sempre explica que ell va haver d'aprendre el nom de tots els reis visigots, i ara això no té sentit ni valor. Penso que cal fer menys èmfasi en la memorització per donar importància a l'aprenentatge d'habilitats: oratòria, programació, redacció,...

Has viscut la COVID com una oportunitat d'aprenentatge, no només com a persona i ciutadà, si no professionalment. Ens ho expliques una mica?

Feia un temps que estava treballant en una empresa però no acabava de sentir-me còmode, volia re enfocar la meva carrera. Havia trobat un màster que m'encaixava molt i havia decidit deixar la feina i preparar-me bé per començar a estudiar de nou. Aquest moment va coincidir amb el confinament i vaig començar a tenir molt temps lliure, que vaig decidir invertir en aprendre a programar pel meu compte, una eina que m'ajudaria molt de cara al nou curs. Aquest cúmul de circumstàncies em van portar a trobar una altra feina, al Servei de Vigilància Epidemiològica del Vallès, on hi he estat uns cinc mesos. És una feina que he sapigut fer gràcies als aprenentatges que vaig fer a l'inici del confinament, en els mesos que em vaig dedicar a aprendre a programar. Això també m'ha fet valorar el munt de recursos als que tenim accés des d'Internet. I la feina que comporta saber escollir! Actualment estic treballant amb un grup de recerca de la Universitat de Girona, feina que també m'ha sorgit a partir del treball amb les dades de la COVID-19.

Ets un ferm defensor de les dades obertes i la transparència.

Sí, importantíssim! Sense les dades obertes de la COVID, per exemple, no hagués pogut fer totes les representacions gràfiques de l'evolució de la pandèmia... A més, la ciutadania té el dret d'estar informada, i més quan es prenen decisions que retallen la nostra llibertat, com en aquest cas. Sense les dades hagués sigut molt difícil que la gent acceptés les mesures.

El món està en constant canvi. Amb una pandèmia pel mig, l'inici de la dècada dels

---

anys vint ens ho està remoguent tot. Què et preocupa del futur immediat? A banda de les dades de la COVID, hi ha alguna altra dada que t'interessi sobre especialment?

Bàsicament cal veure l'impacte sobre les persones i les seves condicions de vida. És evident que les desigualtats han crescut. Hem de tenir en compte que el confinament no ha afectat a tots els sectors econòmics per igual i, per tant, hi ha gent que ho ha passat molt malament i gent que s'ha enriquit. El confinament ha afectat més durament les professions que requereixen menys qualificació, el que els americans anomenen blue collar workers, perquè són les més accessibles. En canvi, els white collar workers estan estalviant!

A nivell purament econòmic serà interessant d'estudiar el context post pandèmia. Caldrà veure l'impacte de les polítiques que es vagin aplicant. Els estats ja s'estan endeutant moltíssim, però és que és el cal fer ara. L'objectiu ha de ser que la gent pugui tenir una vida digna tot i estar confinats, amb el que això comporta, clar. Fa vèrtic pensar en les conseqüències a nivell mundial. Tot i que és veritat que a Àfrica la pandèmia està afectant menys, perquè l'esperança de vida és molt menor respecte a Europa i per tant tenen una població molt més jove. Caldrà veure com avança.

Tot i això sóc optimista. Penso que la pandèmia ja té data de caducitat. Espero que de cara a l'estiu que ve a Espanya haguem vacunat personal sanitari i gent gran. Amb això el problema es reduirà al 10%.

Covid i escoles ha sigut un tema que s'ha parlat molt. Què en penses tu?

Penso que s'ha polititzat massa. M'hagués agradat que s'haguessin ensenyat les dades, perquè el Departament d'Educació no les ha fet mai públiques, i que les mesures s'haguessin pres en funció de l'evolució d'aquestes. És veritat que la millor manera per frenar la pandèmia és el confinament estricte, i ja hem vist que això és insostenible a molts nivells. Ara l'evidència ens demostra que el risc de contagi als nivells d'Infantil i Primària és baixíssim, així que aquestes escoles cal mantenir-les obertes al màxim. A Secundària i nivells postobligatoris tampoc es pot actuar indiscriminadament, cal tenir en compte els recursos, l'entorn, etc. És un problema amb moltes dimensions.

Què diries a l'alumnat que s'enfronta a 2n de batxillerat o finalitza estudis de FP aquest curs tan estrany?

Els diria que explorin, que no tinguin por a equivocar-se i que, sobretot, provin moltes coses. Quan escullis els estudis et sembla que és una decisió que hauràs de mantenir per sempre i després descobreixes que no és així. Els animo a que treballin durant les vacances, a que provin coses diferents. Aquestes petites feines, pràctiques... et permeten anar descobrint què t'agrada i poder anar-te especialitzant i trobant el teu camí. Cal tenir paciència i ser molt constant, no parar de fer coses sempre que es pugui.

El que li diria al Gerard de fa deu anys és que "no t'obsessionis amb els títols". Tenim molta titulitis! I la vida dona moltes voltes. Per exemple, al màster d'Estadística coincideixo amb gent que ve de molts àmbits del coneixement i això és fantàstic, és molt enriquidor. És molt important que no vivim els estudis superiors com una cosa limitant. Ah! I animo a tothom a estudiar allò que li apassiona, sigui quan sigui. Sóc un defensor de l'autoformació.

Et podem seguir a...?

A twitter sóc [@gmnzgerard](https://twitter.com/gmnzgerard). Si algú busca anàlisis amb més profunditat, al blog [Un dia millor](#) hi vaig penjant l'actualització de les dades de la COVID-19 i ja he començat a treballar amb dades sobre altres temes, com el canvi climàtic.